

Созополь и Анхияло били дадени отъ Амадей на Палеологъ по сѫщия начинъ. Най-послѣ, графъ Амадей и братовчедътъ му — освободениятъ Палеологъ, се връщатъ въ Цариградъ по море, посрещнати отъ цѣлия народъ съ голѣма радостъ. Гърците акламирали графъ Амадей съ вико-ветѣ: *vive le nomble Comte de Savoye, qui ha delivré la Grece des Turcs et l'Empereur des mains du Roy de Bulgarie!* (Chron. de Sav.). Тукъ се разправятъ и други подробности, напримѣръ за донжуанскитѣ похождения на рицаритѣ въ Цариградъ . . . Най-сетиѣ, Амадей потегля съ флотата си обратно за Венеция.

Интересното за насъ е, че Мурадъ не ще е билъ безучастенъ къмъ експедицията на Амадей и сѫдбата на Палеологъ. Даже, ако се обрнемъ малко по-назадъ, ще си припомнимъ, че Тимурташъ е ималъ заповѣдъ да удари на Къзълъ-Агачъ и Ямболъ почти едноврѣменно съ похода на Амадей срѣщу Черноморскитѣ български градове. Нѣщо повече. Прѣзъ 1367 год., но неизвѣстно дали въ началото или прѣзъ срѣдата на тая година, Мурадъ потегля лично начало на турските войски и прѣвзема подбалканските градове на изтокъ отъ Сливенъ. Съгласно Саадединъ, Мурадъ взелъ тогава Айтосъ (*Aidos*) и Созополъ (*Zizeboli*). Между тѣи взетитѣ тукъ градове Хамеръ прибавя и града Карнобадъ (*Karinabad*). Цинкайзенъ счита падането на Ямболъ и Къзълъ-Агачъ (*Iarboli* и *lenidsche Kizilagadsch*) почти едноврѣменно съ падането на Айтосъ, Карнобадъ, Созополь и т. н. подъ Мурадъ. Той черпи свѣдѣнията си по тоя случай главно отъ Саадединъ, но мухамеданска година 768, когато падналъ Ямболъ, погрѣшно я смѣтналъ на 1365 г.

Допусканото отъ Хамеръ падане на Карнобадъ едноврѣменно съ Созополъ и Айтосъ тѣрпи възражение въ лицето на х. Калфовитѣ данни, разгледани отъ сѫщия Хамеръ въ прѣвода на *Rumelie und Bosna*. Тукъ х. Калфа твърди, че Карнобадъ е прѣвзетъ, сѫщо отъ Мурадъ, но не въ 1367 г., а въ слѣдната — 1368 г. (770). Айтосъ, пакъ споредъ него (х. Калфа), е падналъ въ 1367 г., откѫдѣто още веднѣжъ се види, че окончателниятъ завоевателенъ походъ на турцитѣ въ юго-източна България на изтокъ отъ Сливенъ е станалъ не едноврѣменно съ тоя на Тимурташъ, а най-малко година слѣдъ него. На х. Калфа може да се дава